

ואחרים אומרם תאנַה הִתָּה. ולא היו חלוקים בברוריהם שהכל אמת. ששבעת המינים נטוועים באָרֶץ, חטה ושעורה. והינו מה ששנינו, בערך על פרות האילן נדונַן כל העולם. לכולם קרא אילן אחד מצד אחד. ומצד אחר נפרדים לשבעה מינים. כמו לוֹבֵשׁ שהוא אגדה אחת למטה ולמעלה, נפרדים המינים כל אחד לחלקו, כמו התיוֹת שנאמר בהן (חזקאל א') פניהם וכונפיהם פרדות מלמעלה. ולמטה, שיטים חבות איש ושיטים מלמעלה. ולתפא, שיטים חברת איש ושיטים גוּיתִיהָ.

אשרו העז שהוא שטול על פלגי מים של התורה. יותר מישׁוֹא מהצד של עז החמים, שנאמר בו (בראשית א') אשר פָּרוּ יְהוָה בְּעֵת זו', וזו השכינה, ולא מוציא מעת שלוש. אני ה' בְּעֵת ה' אחישנה. בעטה, שבטים ושנים פנים ל תורה, שהוא תי' מן עת, ועהו לא יبول. כמו שמלוּך לא בלהה מעלה.

ובכל אשר יעשה יצילם - אלו מצוחות עשה, שנאמר עליון וככל אשר הוא עשה ה' מצילם בידיו. (מים הינו שבתו על פלגי מים) ופרשושה בעלי המשנה שהיה תורה, שנאמר בה שתה מים מבורך ונגו. ופרשושה, בור - מים מכבושים. באָר מים חיים. זהו שכחוב מעין גנים באָר מים חיים.

מהצד של עז הדעת טוב ורע, היא מים מכבושים למקווה. מים מכבושים סודות. אלו מצד הטוב, ואלו מצד הרע. ובמים המכושים (לפקוד) אלו הצלחות ולקותות שהן כמו לקט שכחה ופהה לעני, אך המים המכושים לאוthon שכחה ופהה לעני. עני בתורה ובמצוותה, שאין לו

אדם הראשון חטה היה. ואחרני אמרין גפן חולה. ואחרני אמרין תאנַה הִתָּה, ולא הו חולקין במליליהו, דכלא קשות. ששבעת מינין נטויעין באָרֶץ, חטה ושעורה. והינו דתנו, בערך על פרות האילן נדונַן כל עלא. כלחו קרא לוֹן אילן חד מפטרא חד. ומפטרא אחר מתרשן לשבעה מינים. בגון לוֹבֵשׁ דאייהו אגדה חד לחתא ולעלא מתרשן מינין כל חד לחולקה. בגונה דחיזון דאתמר בהו (חזקאל א') וכוניהם וכונפיהם פרדות מלמעלה. ולתפא, שיטים חברת איש ושיטים מוכסות את גוּיתִיהָ.

ובאה איה עז דאייהו שטול על פלגי מים דאוריתא. ויתיר מאן דאייהו מפטרא דאיילנא דמי, דאתמר ביה אשר פרויו יתן בעת זו (תהלים א'), וידא שכינטא ולא אפיק מעת דיללה. (ישעה ס כב) אני ה' בעת ה' אחישנה. בעטה ע"ב פנים ל תורה, דאייה ת' מן עת ועהו לא יבול. בגון (דברים ח') שמלוּך לא בלהה מעלה. ובכל אשר יעשה יצילם. אלין פקודין דעשה. דאתמר עליהו (בראשית לט א') וכל אשר הוא עשה ה' מצילם בידו. (מים הינו רכתיב על פלגי מים) ואוקמוה מאריך מתניתין דאייה אוריתא דאתמר ביה (משלי ה טו) שתה מים מבורך וגוו'. ואוקמוה בור מים מכבושים. באָר מים חיים. הִדָּא הוא דכתיב (שה"ש ד טו) מעין גנים באָר מים חיים.

מפטרא דעת הדעת טוב ורע, איה מים מכבושים למקווה. מים מכבושים סודות. אלו מפטרא דטוב. ואלין מפטרא דרע. ומים מכבושים (לפקוד) אלין הצלחות ולקותות דאנין בגון לקט שכחה ופהה לעני. הִכְיָה (אנין) מים מכבושים לה היא דאקרי עני

אלא מה שנזותנים לו, שנסקה מבחוין על ידי אחר. אבל אלו של צד של עץ החיים, הם דוגמים לבאר מים חיים שאין להם הפסיק, ודוגמים לעץ שהוא נטויע על פלאגי מים, או שתול שעקרו אותו האילן ממקומו של יבשה ושתלו אותו על פלאגי מים, שהם משלשים בתורה.

ונקראו פלאגי מים, על שם שיש להם מחלוקת במחלוקתם שלהם, וכך החלוקת של עץ החיים הוא מים עליונים זקרים. מים מחותנים נקבות. והם בוכים כדי שלא יהיה רוחקים מהקדוש ברוך הוא. ומהקדוש ברוך הוא עוזה בהם מחלוקת, שם חצי למעלה מהרקיע, מהרקיע, וחצי למטה מהרקיע, כדי שייהי נודע החלוק בין תזקירים לנקבים. משום לכך שם מקודוש ברוך הוא הבדלה בין פגוי נזכר לפני הנזקה.

וזודי מחלוקת לשם שמים שסופה להתקיים. אבל כלם אחד, כמו שנאמר באדם ואשתו, (ישעה נ) כי אחד קראתו. והאות א' תוכית, שהיא י' למעלה מים זקרים. י' למטה מים נקבות. כמו י' ממן יהודונה", נשארו ששאותיות באמצע בין י' ממן יהודונה" כחשבון ר' ממן א' יהודונה" כחשבון ר' ממן א' שהוא הרקייע במאצע, ועליו נאמר (יחזקאל א) ומפעל לרקייע אשר על רואש, ונאמר בו דמות כמראה אדם עליו מלמעלה. וזה א' מן אנשים.

ולא כל המחלוקת שווות. שיש מחלוקת לחלק בין טוב לרע, ויש מחלוקת למלך בין זקנים זקנים לנקבות, כמו בעלי המשנה, זהה חולק על ההלכה שלו, ש晦מים העליונים יהיו מתגברים על הנקבה שהיא מים מחותנים, וכי שאלים גובר. כמו ההלכה של הلال

באורייתא ובפקודין דיליה, דליתליה אלא מה דיהיבין ליה, דאשתקיא מלבר על ידי אחר. אבל אלין דעתך דאלנָא דח'י, אונז דמין לבראר מים חיים, דלית להו פסיקו, ודמין לעץ הדיהו נטויע על פלאגי מים, או שתול דאעקרו הוהו אילנָא מאתר דיבשה ישתלו ליה על פלאגי מים, אונז משלשים ישתלו ליה על פלאגי מים, אונז משלשים באורייתא.

ואתקריאו פלאגי מים, על שם דאית להו פלאג'תא במתניתין דיליהון וחייב פלאג'תא דאלנָא דח'י, איהו מים עליונים זקרים, מים מחותנים נקבות, ואונז בוכים בגין דלא יה רוחקין מקדשא בריך הוא. וקדשא בריך הוא עבד בהו פלאג'תא, דשיי פלאגו לעלה מן רקייע, ופלאי לתקא מרקייע. בגין למחיי אשתקומודע חילוק בין דכורין לנוקבין. בגין לכך שי קדשא בריך הוא הבדלה בין אנפין דרכוריא לאנפין דנוקבא.

והאי איהו מחלוקת לשם שמים דסופו להתקיים. אבל כלו אחד, בגין דאטמר באדם ואתתיה (ישעה נ ב) כי אחד קראתו. ואת תוכיהם ואתתיה (ישעה נ ב) כי אחד קראתו. י' למעלה מים דוכרין. וא' תוכיהם דאייה י' למעלה מים דוכרין. בגין י' ממן יהודונה" לתקא מים נוקבין. בגין י' ממן יהודונה" באמצעיתא, בגין י' ממן יהודונה" כחשבון ר' ממן א' דאייה רקייע באמצעיתא. וعلاה אטמר (יחזקאל א כ) ומפעל לרקייע באמצעיתא. וعلاה אטמר (יחזקאל א כ) ומפעל לרקייע אטמר על ראים. ואטמר ביה דמות כמראה אדם עליו מלמעלה, ולא א' מן אנשים. כמראה אדם עליו מלמעלה, ולא א' מן אנשים. ולא כל פלאג'תא שווין. דאית פלאג'תא למיפרג בין טוב לרע. ואית פלאג'תא למיפרג בין דכורין לנוקבין, בגין מארי מתניתין, דכא הוא חולק על ההלכה שלו, ש晦מים העליונים יהיו מתגברים על הנקבה שהיא מים מחותנים, ומיטעלים לאתגברא על נוקבא דאייה מים

על הולכה של שמאו, שנכונת הולכה של שמאו מתחת הולכה של הול, אף על פי שלאו ולאו דברי אלהים חיים. אלא להראות, שמי שהוא מצד הנקבה, ציריך להניע מתחת הזכר, כמו טפה של נקבה שנכונת מתחת הזכר שנתקרא בן. ואם טפה נקבה שולחת על טפה הזכר, נתקרא בת.

ובאן הוא סוד והיה בצע שתו על פלגי מים, של אותם סודות התוורה שבעל פה, ונתקראו דברי אלהים חיים מצד של עז החיים, ועליהם נאמר (משלי כט) פלגי מים לוב מלך ביד ה' על כל אשר יחפץ יטנו.

ויש מחלוקת על לבושי איש מן אדם, והינו זכר ונקבה, כמו ALSO שחולקים על הפקות של לבושים הגבירה, ועוזשים להם מה ישובים. עליהם נאמר וועליהם לא בלהה יבול. כמו שמלתך לא בלהה מעלה. ואינם אוחם לבושים של אסור טמאה פסול, שהבגדים הללו של רבותינו שמתבליטים, שמתהכבים בהם השדים. וכל אשר יעשה יצליח - אלו מצוות עשה.

וועוד, תורנה נקראות חומת, כמו והפמים להם חמה מימי נ. והיא חמה לאמות העולם שלא קבלו אותה, כמו מצרים שנענשנה להם חמה, וטבחו בה ומתר. והינו כי ישראלים דרכיהם וגו'. מצד הימין נקראות נשכינה חומה, מצד החסד שם חכמה. ומצד הגבורה - ואני אהיה לך נאם ה' חומת אש סביב. ומצד העמודה האמצעי נקראות רוח גדולה וחזק. גדולה מצד החסד, וחזק מצד הגבורה, ביד חזקה וגו'.

גדוֹלה וירא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיד הַגְּדוֹלָה (שם יד לא). מִפְרוּיוּהוּ מִפְרָק הַרִּים וּמִשְׁבֵּר

מחותנים ומאנ דאלים גבר. בגון הולכה דהיל על הולכה דשמעאי דאתכפיא הולכה דשמעאי תחות הולכה דהיל. אף על פי דאלו וואלו דברי אלהים חיים. אלא לאחיזאה דמן דאייה מסתרא דኖקבא, ציריך לאתכפיא תחות דכורא דኖקבא. בגון טפה דኖקבא דאתכפיא תחות דכורא אקיי בן. וαι טפה דኖקבא שלטת על טפה דרכורא אקיי בת.

והבי אהו רזא והיה בצע שתול על פלגי מים, רזין דאוריתא דבעל פה. ואתקראי דבריה אלהים חיים מסתרא דאלנא דמי. ועליהו אטמר (משלי כא) פלגי מים לב

מלך ביד ה' על כל אשר יחפץ יטנו. ואות פלגתה על לבושי איש מן אדם והינו דבר ונוקבא. בגון אלין דחולקין על פסקות דלבושי מטרונייה, ועבדין לוון כטה פרוקין, עליהו אטמר (משלים א ג) ועהלו לא יבול. (דברים ח ד) בגון שמלהך לא בלהה מעלה. ולאו אונן קאנון לבושין דאטור טמאה פסול, דהני מאני דרבנן דבלו דמתהכלי שדים בהו. וכל אשר יעשה יצלה, אלין פקודי בעשה.

יעוד אוריתא אתכריית חומה, בגון (שמות יד כב) וה神情 להם חמה מימי נ. וαιיה חמה לאמין דעתמא דלא קבilio לה, בגון מצרים אתכבד לוון חמה וטבחו בו ומתר. והינו (חושע י כ) כי ישראלים דרכיהם ה' וגו'. מסתרא דימינא אתכריית שכינתא חומה מסתרא דחסד דתמן חכמה. ומסטרא בגבורה, (זכריה ב ט) ואני אהיה לה נאם ה' חומת אש סביב. ומסטרא דעתוקא דאמצעים אתקריית (מ"א יט יא) רוח גדולה גדוֹלה מסתרא דחסד. וחזק מסתרא בגבורה (שמות יג ט) ביד חזקה וגו'.